

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

13 Kr. Det vigtigste for Landmændene er naturligvis Priserne paa de Varer, de skal sælge. Dermed være ikke sagt, at det ikke er nødvendigt at faa en Kornordning for Tiden, da vi er udsat for Dumpingindførsel, men at det skulde have Betydning i Retning af at skabe et sundt Grundlag for hele Landbruget, er ikke rigtigt. En Kornordning som den, det ærede Medlem foreslaar, vil betyde Tusinder af Landmænds Ruin med det samme; for dem betyder en saadan Kornpris fuldkommen Ødelæggelse, fordi det for dem er en Udgift, som Indtægterne slet ikke kan staa Maal med.

Det ærede Medlem sluttede med at sige, at de foreslaaede Bestemmelser vil umuliggøre, at Vestjylland overhovedet faar Del i Loven; saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Det er ikke rigtigt. Selv om det ærede Medlem har Ret i, at der findes en Mængde Vestjyder, som har saa stor en Gæld i Forhold til deres Ejendomsskyld, som det blev anført, betyder det, at Ejendomsskylden for disse Landejendommers Vedkommende er alt for lav. Der skal jo foretages en Omvurdering til Efteraaret, og hvis der findes mange af den Slags Tilfælde, er det dog urimeligt at holde paa, at disse Forhold skal fortsættes, at man virkelig for enkelte Landmænds Vedkommende skal have saa urimeligt et Forhold mellem Ejendomsskylden og den virkelige Værdi. Det vil derfor være ganske naturligt, om dette Forhold rettes i nogen Grad til Efteraaret, og saa vil de paagældende jo i højere Grad end nu kunne faa Del i Saneringsloven. Men dernæst maa det ærede Medlem huske paa, at der ikke er det fjerneste i Vejen for, at de kan faa Rentetilskud, uanset om der i visse Dele af Vestjylland er det Misforhold til Stede, som det ærede Medlem har peget paa. Derfor er det ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at Loven ingen Virkning vil faa for Vestjylland. Vestjyderne kan faa den samme øjeblikkelige økonomiske Fordel i de 2 Aar, der er Tale om, hvad enten de faar Rentetilskuddet eller de faar Saneringslaanet. Her vil jeg gerne tilføje, hvad jeg ogsaa sagde før — men jeg vil gerne have det slaaet fast, fordi jeg tror, at mange ikke er rigtig klar over det —, at det ikke er en Betingelse for at faa hverken Rente-

tilskud eller Saneringslaan, at Gælden nedskrives til de 110 pCt. Det er ønskeligt, og man bør tilstræbe at faa den skrevet ned saa langt som muligt, men det er ingen Betingelse, hvor Handelsværdien ligger langt over Ejendomsskyldvurderingen.

Jeg beklager i høj Grad, at Oppositionen pure afviser første Afsnit, at man mener det forsvarligt med den Restance, som de Landmænd, der har en Gæld mellem 85 og 110 pCt., er kommet i, at afvise den Støtte, her gives. Det vil være meget svært for disse Landmænd at udnytte de bedrede Forhold, vi nu har, hvis de ikke faar en Støtte. Jeg beklager i endnu højere Grad, hvis det virkelig er Mening, at de to Partier som Betingelse for Saneringslaanene til de Landmænd, som har Gæld ud over 110 pCt., det vil sige de Landmænd, som er allerdaarligst stillet, vil stille de Krav, som man stillede i Folketinget, fra Venstres Side Krav om Ejendomsskattelettelse, fra konservativ Side Krav om Ejendomsskattelettelse og en varig Kornordning med en Pris af 15 Kr. pr. Tønde. Man ved, at det er Betingelser, som er uopnaaelige, og Resultatet bliver, at de 100 000 Landmænd, eller hvor mange det er, som ikke kan klare de Vanskeligheder, de er kommet ind i uden egen Skyld, ingen Støtte faar, fordi de to Partier stiller sig paa dette Standpunkt.

Første Næstformand (Carl F. Madson): Jeg gør opmærksom paa, at det vilde være ønskeligt, om Forhandlingerne om de foreliggende Lovforslag kunde tilendebringes i Dag. Jeg henstiller til de følgende Talere at bidrage hertil ved at begrænse deres Udtalelser saa meget som muligt.

Jefsen Christensen: Jeg skal gerne efterkomme Formandens Henstilling om at tale meget kort i anden Omgang. Der er jo ikke fremført saa forfærdelig mange nye Synspunkter i Forhold til det, der hidtil er drøftet paa Rigsdagen om disse Forhold. Men der er et Par enkelte Spørgsmaal, som jeg gerne vil tage Stilling til.

Naar den højtærede Landbrugsminister først stiller mig det Spørgsmaal, om jeg virkelig ikke vil være med til at gøre noget for Landbruget paa et Tidspunkt, da Indefrysningsgælden begynder at røre paa sig, vil jeg dertil svare, at den indefrosne